

Képfények

Kassai Balázs János

Képfények

(Vég nélkül)

Kassai Balázs János

A fényképet készítette

és felhasználását a szerző

számára engedélyezte:

Repka-Casseus Réka Viktória

Anyának.

Kassai Balázs János

Miskolc, 2024. május 21.

Kedves Olvasó!

Köszönöm, hogy ezt a könyvet választottad!

Egy új gótikus utazás pillanatképeibe nyerhetsz betekintést 36 rövid leíráson keresztül, amelyek mindegyike külön is értelmezhető, de együtt mesélik el a történetet, ami valamikor 1921 és 1938 között játszódik, a fekete-fehér fényképek, a papír alapú levelek és képeslapok korában. A célkitűzés kettős: az érdeklődés felkeltése és egy olyan kitalált történet elmesélése, amely a te gondolataiddal válik egésszé.

(kbj)

36.

Szalagcím az apróbetűs részben

(New York város)

Egy ember életét vesztette... és meghalt.

2024.03.15. Kassai Balázs János (kbj)

35.

Manhattantól Brooklynig

(New York város)

A harangból épített híd templomként magasodott az East River felett, miközben egy fej nélküli munkás a gondolatait kereste az elefántok lábnyomába lépve.

A téglák felsóhajtottak a súly alatt. Mindig ugyanaz: hitetlenkedés és bizonyítás.

2024.03.19. Kassai Balázs János (kbj)

34.

Fordított

(New York város)

Minden olyan gyorsan történt. A québec-i matróz
kezeből szélroham rántotta ki az újságot. Betűi forogva
törtek neogótikus magasságokba. Az egyik lapon magyar
név is szerepelt a halálhírek között.

2024.03.24. Kassai Balázs János (kbj)

33.

Jegy a vízben

(Atlanti-óceán)

Elmosódott valahol New York és Oslo között...

2024.03.25. Kassai Balázs János (kbj)

32.

Nyugatról

(Oslo)

Egy csóka ült a templom tetőn. Várt. Wales-i nővére
fészket épített lépcsőjén. A házak füstje lassan haladt
fölöttük. A hajók gőze emlék már csupán. Új csík volt ez
tigrisük bundáján. Hál' Istennek nyugodtan alhat. Az
Ördög csak távolról figyelhette a völgyet, mert a fészek
elkészült.

2024.03.26. Kassai Balázs János (kbj)

31.

Hat hektár

(Oslo)

Béke volt a kövek között, egy sóhajt sem lehetett hallani.

Az idő csak lassan vesz tudomást az elmúlásról.

Pára és levegő magától értetődő természetességgel
fonódott össze. A felszentelt földön egy sóhajt sem
lehetett hallani.

2024.03.29. Kassai Balázs János (kbj)

30.

Anundshögnél

(Anundshög)

Mozdulatlan hajók kísérték egymást a túl' partra. Talán
már át is értek. Ki tudja?

Köveik mellett fű hullámozott.

A távolban egy ló baktatott. Nyomait lassan mosták el az
esőcseppek.

2024.03.30. Kassai Balázs János (kbj)

29.

Testvérek

(Stockholm)

Két oroszlánszobor őrizte a kaput. Talpuk alatt
mozdulatlan volt a Föld, az idő vas foga nem győzte le
őket. Stockholm királyai stabilan álltak a helyükön.

És ha egy vendég betért hozzájuk, ő is biztonságban
érezhette magát.

2024.03.31. Kassai Balázs János (kbj)

28.

Levél Dániába

(Klaipėda)

A posta méltóságteljes épülete ismét elnyelt egy levelet.
Na nem mintha örökre magában akarta volna tartani, csak
igyekezett mindennel bevonni amire véleménye szerint
Litvániától Dániáig szüksége lehetett.

Feladás helye: Klaipėda, átvétel: Hirtshals.

A tartalomból:

"... megérkeztem Klaipėda kikötőjébe. Hála Istennek
eddig minden rendben. Ha süt a Nap csillog a víz, bíztat.
Fura dolog ez, mintha tudná mennyire félek. Azt
mondják a világítótorony utat mutat nektek a ködben.
Kérlek mondj el értem egy imát, hogy..."

A levél elindult.

2024.04.01. Kassai Balázs János (kbj)

27.

Keserű

(Alytus)

Esőcseppek hullottak a könnyek közé, folyóvá duzzadt a fájdalom.

Egy lány elesett szerelmét siratta.

2024.04.03. Kassai Balázs János (kbj)

26.

Szolgálat közben

(Olsztyn)

A kapu egyedül nézett szembe a századokkal. Nem
tudták megmászni az évek.

A Magaskapu - ahogy a helyiek nevezték - rendíthetetlen
óriásként védte városát.

Testében sok lélek fordult meg és emberek ezrei sétáltak
át ívei alatt.

Mennyi élet, mennyi gondolat, mennyi elmúlás.

2024.04.04. Kassai Balázs János (kbj)

25.

Főnix

(Bytów)

Lovagok téglái közé zárták a börtönt.

Falai mögött raboskodó emlékek sorakoztak.

A Pokol tüze puskaapor szagú volt.

De a torony ismét megtöltötte az eget.

2024.04.06. Kassai Balázs János (kbj)

24.

Tó és kereszt

(Nowogard)

Szélesend volt, a víz mozgását nem lehetett látni.

Zajtalanul építkezett a Hold. Ezüsthídján egy
halászcsonak úszott keresztül.

2024.04.07. Kassai Balázs János (kbj)

23.

Az Órás

(Rostock)

Ebben az órában Júdas áldás nélkül maradt. Érthetetlen,
hogy történhetett ez olyannal, aki rendszeresen a
csillagok fölött járt.

Nagyon egyszerű: olyat cselekedett, amin az Idő sem
tudott segíteni.

Ítélezett a Mester.

2024.04.08. Kassai Balázs János (kbj)

22.

Vég nélkül

(Hamburg)

Lassú köd szállt a hidakra, megült középén a
bizonytalanság.

Semmi.

2024.04.09. Kassai Balázs János (kbj)

21.

Remény

(Emden)

Végre! Feltámadt a szél, megdagadt az anyag. Elindultak:
föl, le, föl, le, ahogy illik.

De jajj, nem mentek sehova! Megint.

Földbe gyökerezett az óriások lába, talán majd egyszer...

Vágyakozás, őrzés, és őrlődés, ez mi osztályrészülni jutott.

Hatalmas testük büszkén magasodott a táj fölé. Sajnos
nem láthattak a Pireneusokon túlra.

Hol a lovag? Hová lett?

2024.04.22. Kassai Balázs János (kbj)

20.

Gondolatok egy ferde templomtoronyról

(Miedum)

A torony egyedül állt a temetőben. Minden vendég előtt meghajolt. A föld mozdult alatta és ő szerényen alkalmazkodott hozzá.

Puha léptek követték egymást a sírok között: egy látogató.

Azon tűnődött, hogy mi is történhetett:

Lehet, hogy a mennyországot tartja, mely bizalommal telve támaszkodik rá?

Vagy igyekszik közelebb húzni az eget, hogy rövidebb legyen az út?

Minden csak idő kérdése.

2024.04.23. Kassai Balázs János (kbj)

19.

Szerelem

(Hága)

Függő, vagy nem?

Az elme segíteni akar.

Egy leány vonásai világítottak a sötétben.

Turbánt viselt és szép, tiszta tekintetű volt. Csillogása
utat mutatott.

Nem lehetett eltéveszteni.

2024.04.25. Kassai Balázs János (kbj)

18.

Erdőben

(Torhout)

A gémek hallgattak.

Lódobogás, prüszkölés és halál. A Hercegnő az árokba
esett.

Nem segített semmi.

A vadászat véget ért.

2024.04.26. Kassai Balázs János (kbj)

17.

Reneszánsz

(Orchies)

Az Ördög tudja, miért nyomta kését téglái közé a
Történelem. Nehéz dolog ez: átlátni, hogy mi volt az ok,
minek következtében megtörtént az okozat.

Mindenütt sebek kötözését lehetett látni: a Városháza
fölépült.

2024.04.28. Kassai Balázs János (kbj)

16.

Harang nélkül

(Marle)

Csönd futott végig a házak között, néma sírást lehetett hallani. Kivették a hangot a Templom torkából, dallamai rég elsimultak.

Emlékeztek még? Új harangok érkeztek és a dalok ismét kihasították a tornyot, hogy a levegőt átítatva hirdessék:

Itt vagyok. Itt vagyok? Itt vagyok!

2024.04.30. Kassai Balázs János (kbj)

15.

616

(Verdun)

Mennyi seb, mennyi elhullott élet. Az árkokban vér folyt.

De mint a Színház, az emberek is felülemelkedtek a
mocsáron.

A lelkekben mélyen beágyazva kapaszkodtak az értékek,
mint hűséges cölöpök, melyek felszínen tartották a
kultúrát.

2024.05.01. Kassai Balázs János (kbj)

14.

Audiencia az Örökkévalóságnak

(Nancy)

A Herceg a palota kapujában fogadta az
Örökkévalóságot. Kardja magasba lendült, lova pedig két
lára ágaskodott. Nem lehetett tudni, mit akar.

Amaz szótlanul figyelte a megkövült mozdulatokat. Ő
bizony meg nem szólal, amíg fel nem szólítják.

Így készült a szobor, az örökkévalóságra.

2024.05.02. Kassai Balázs János (kbj)

13.

Repülés közben

(Cernay)

A gólyák felmérhették területüket, végiggondolhatták mi változott.

A változás elkerülhetetlen, de mégis fontos az állandóság. A fészket meg kellett találni az új pároknak ugyanúgy, mint a régieknek.

Aztán elmentek...

Bizonytalan volt az út egy biztos cél felé.

Vajon visszatértek?

2024.05.03. Kassai Balázs János (kbj)

12.

Az állomásról

(Bázel)

Egy ember állt az asztal mellett. Testével a papír fölé görnyedt, írt:

"... döntöttem addig nem veszek jegyet, amíg ezt az üzenetet postára nem adtam. Tetszik itt, minden olyan hatalmas, ennyi vasat még az életbe nem láttam. A fejem fölött is az van. Visszhangzik minden, nagy a nyüzsgés. A síneken mozdonyok várakoznak. Remélem ..."

Nagy igyekezetében még kávé is elfelejtett kérni.

2024.05.06. Kassai Balázs János (kbj)

11.

Nézőpontból

(Zürich)

Délelőtt tökéletes kilátás nyílt az Uetlibergről. A házak kis pontokként csillogtak a napsütésben. Itt szinte hallani lehetett a fák légzését, lelkek találkoztak.

Zürich fénybe burkolózva várt.

2024.05.07. Kassai Balázs János (kbj)

10.

A hegy alatt

(Stein)

Sziklák védelmezték a templomot.

A templom óvta a lelket.

Megújult.

2024.05.08. Kassai Balázs János (kbj)

9.

Tűz a Rajnán

(Bendern)

A folyóból felnyúlt az Ördög vizes keze. Szoros volt,
fogása nem engedett.

A lángok felcsaptak, a híd elpusztult.

Alázatosan szolgálta partjait, a Pokol tüze nem égethette
el. A helyiek hűsége vitathatatlan volt: feltámasztották.

2024.05.09. Kassai Balázs János (kbj)

8.

Szökőkút

(Innsbruck)

A Főherceg Istennel vetette magát körül, senki sem
mert megmozdulni.

A víz szökni próbált, de a kutat nem lehetett elhagyni,
mindig folytatódott a történet.

Lova időt nem kímélve emelkedett az oszlop tetején,
hogy gazdája közelebb kerülhessen az éghez.

2024.05.11. Kassai Balázs János (kbj)

7.

Ima és gyógyítás

(Radstadt)

A kastély lángolt, majd újjászületett.

Többször is.

Harc és halál a falakért, majd belső küzdelem.

Többször is.

Itt kórházzá lett a gótika, a betegekért fohász hallatszott.

Többször is.

2024.05.12. Kassai Balázs János (kbj)

6.

Vörösmárvány

(Linz)

Vassal házasodott a márvány, mely a Császár szívét
védte. Békére lelt Isten házában. Nem dobbant többé.

2024.05.13. Kassai Balázs János (kbj)

5.

Pestis

(Mistelblach)

A várost hamu lepte el.

Halál mindenütt.

Háromszáz lélek sikolytott fel. A patkányok vonultak.

Nem maradt más csak hit és ígéret.

Vége.

Az oszlop elkészült.

2024.05.14. Kassai Balázs János (kbj)

4.

Egy város védelmében

(Bánovce nad Bebravou)

A római légión a 18. században érkezett, vasakarattal és sziklaszilárd hittel.

Szobor volt és Szent.

Rendszerint egy ház lángolt mellette, de a város tűzzel dolgozó népe nyugodtan hajthatta álomra a fejét.

2024.05.15. Kassai Balázs János (kbj)

3.

Tűz

(Liptovský Ján)

Oda lett az Evangélikus templom, a lángok nem kímélték
meg az épületet.

Nem ért véget: újra a magasba tört, téglái lángok közt
nevelkedtek.

Szeszélyes dolog a tűz: felemelhet az égig, de le is
ránthat a sötétbe.

2024.05.16. Kassai Balázs János (kbj)

2.

A Főiskola előtt

(Prešov)

Egy ember állt az iskolával szemben. Falai lenyűgözték őt. Szerette volna megnézni belülről is, de tovább kellett menjen.

Gondolkodott.

"..., talán én is lehettem volna püspök, vagy akár matematikus. Talán..."

Lassan elcsendesedtek léptei, a falak nem verték vissza többé.

2024.05.18. Kassai Balázs János (kbj)

1.

Jó szerencsét!

(Miskolc)

A kőszénbányász új aknába lépett, egyre mélyebbre került. Felnézett és csak a támfákat látta maga körül. Sziklák takarták el a Napot. Ám rendíthetetlen hittel bízott benne, hogy Szent Borbála látja őt és visszanézett rá.

A vágár ruhájában egy gyűrött Fiume feliratú vonatjegy volt.

2024.05.19. Kassai Balázs János (kbj)

Üdvözlöm!

Kassai Balázs János vagyok, gyógypedagógus és író. 1988-ban születtem Miskolcon, itt élek és dolgozom. Ez az írás a hetedik művem.

Ennél az alkotásnál igyekeztem figyelmet fordítani arra, hogy egy-egy szakasz tartalma és rövidsége nagy mozgásteret adjon az olvasónak.

Bízom benne, hogy ezekkel az egyperceseimmel sikerül felkeltenem az érdeklődést a helyszínek iránt.

Tisztelettel: Kassai Balázs János